

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF 2^{DEN} BY TROPS 1STE PATRULJE

Redaktør: ESTRID OTT, Ribegade 3, 4. Kbhvn. Ø.

Nr. 3

Onsdag den 1. Maj 1918

1918

SOMMERLEJR

•••••

Fra en Lejr paa Bornholm 1917.

Dette Billede vækker Minder hos de fleste Pigespejdere — Minder og Længsler. Det vækker Minder fra alle de mange Gange, Pigespejderne har ligget i Lejr — baade fra de smaa week-end Lejre og fra de store Divisionslejre — og det vækker Længsel efter igen at komme ud, for har man en Gang prøvet Lejrlivets Glæder, ja — saa maa man prøve dem igen.

Men det er ingenlunde let for Førene at arrangere disse Lejre, og i Aar er det sværere end nogen Sinde før, men Pigespejderne skal vide at klare alle Vanskeligheder, de taber ikke saa let Modet, og de véd, at hvad man vil, det kan man. Ingen Spejdere maa tage i Lejr, for de har indhentet Chefens Tilladelse. Denne faar de ved at indsende en nøjagtig Plan over, hvorledes Lejren tænkes gennemført.

h—o.

STORE KVINDER

•••••

I.

Nathalie Zahle.

Det største, som Gud kan give,
er ikke at kaldes berømt og stor,
men Menneske ret at blive.

(Bj. Bj.).

„Blot jeg dog var en Dreng! En Pige kan aldrig rigtig blive til noget i Verden,“ saadan tænker saa mange Pigebørn, naar de føler varm Begejstring og Utaalmodighed efter at udrette noget stort og overordentligt. I gamle Dage kunde man sige saadan, hvor der var saa faa Kvinder, der kom til at spille en Rolle i videre Krese, og hvor det betragtedes som en Selvfølge, at „Kvinden var Manden underdanig“. Men i vor Tid er Forholdene anderledes. Hver eneste Kvinde har nu Ret og Forpligtelse til at udvikle alle sine Evner og bruge dem, hvor de tiltrænges; hun kan paa de fleste Omraader naa lige saa langt frem som Manden, og selv om hun ikke naår de fremskudte Poster i Samfundet, har hun sin specielle Verden, hvor hun kan øve ubegrænset Indflydelse, hvis hun er sig sin Magt bevidst. Hun kan i sit Hjem ved Paavirkning paa sin Mand og sine Børn komme til at gribe dybere ind i Menneskelivet end paa noget andet Sted. Der skaber hun den nye Slægt, præger den med sit kvindelige Præg, danner de Omgivelser, der kalder det bedste frem hos den, og hun har Mulighed for at bringe den i Berøring med alt det store og smukke i Livet ved at aabne Hjemmet for det. Hvor mange store Mænd har ikke i Taknemmelighed følt, hvor meget de skyldte deres Mor for, hvad de blev til. Det er den største Opgave, en Kvinde kan sætte sig, at skabe et godt Hjem, og ingen anden kræver større Dygtighed, Alvor og Ansvarsfølelse end denne. Paa den Maade har en Kvinde Del i sit Lands

Fremtid, da det er Hjemmene, der betinger Nationens Vækst.

Jeg vil derfor begynde denne lille Række Skildringer af betydelige Kvindeskikkelser med at fortælle lidt om en dansk Kvinde, som mere end nogen Kvinde i Nutiden forstod, at enhver ung Pige skulde udvikles til et selvstændigt tænkende Menneske, hvis hun nogensinde kunde blive en god Hustru og Mor eller som Lærerinde opdrage andre til at blive det. Det var hendes nye Idé, og den viede hun sit Liv. Denne Kvinde var *Nathalie Zahle*.

Hun blev født den 11. Juni 1882 i Assens ved Horsens, hvor hendes Fader dengang var Præst. Kort derefter flyttede Familien til Hvedstrup ved Roskilde, hvor den lille Nathalie og hendes ældre Broder Peter Christian levede deres første Barndomsaar. Faderen — Pastor Sofus Zahle — var en livlig, poetisk Natur, der havde stor Indflydelse paa Børnene, som han beskæftigede sig meget med. Moderen var svag, hun led af en Hoftesygdom, saa at hun daarligt kunde gaa; Frk. Zahle mindedes kun at have set sin Moder en enkelt Gang uden Krykker. Hun sad mest ved Vinduet i Dagligstuen, og herfra ledede hun med sikker Haand Husets Gang, hendes Stol var Samlingspunkt for Familielivet. Hvor var der Jubel blandt Børnene, naar deres Moder en enkelt Gang blev anbragt i deres store Legevogn, saa at de kunde køre hende rundt i Mark og Have og vise hende, hvad de havde dyrket og drevet frem der. Alle de smukkeste Frugter skulde hun have, og de første Foraarsblomster bragtes i Triumf til hende. Hun var en betydelig Kvinde, som trods sin Svaghed fyldte Hjemmet med sin rige varme Personlighed. Frk. Zahle tænkte altid med største Beundring tilbage paa Forældrenes smukke Samliv og saå i deres harmoniske Ægteskab Idealet af et Hjem.

Den lille Nathalie færdedes mest ude i det fri med sin Broder og var i sine Lege og Interesser lige saa meget Dreng som han. Hun elskede Dyr og fandt meget mere Behag i at flytte Køer eller hjælpe med Malkning og Lugning end i at lege med Dukker eller sidde stille og sy. Hun var et uroligt og vilt Barn, men tidligt lærte hun dog at bøje sig for den ubetingede Lydighed og Orden, der krævedes i alle Hjemmets Forhold. Da hun var syv Aar gammel, fik hun en A. B. C., men allerede inden den Tid havde hun ved at undersøge sin Fars Breve lært sig Skrifttegnene og prøvet paa at gøre dem efter; ellers var hun ikke særlig ivrig efter at læse. Pastor Zahle blev kaldet til Slotspræst i København og rejste ind til Byen, mens Familien endnu et Aar skulde blive i Hvedstrup. I dette Aar blev Moderen svagere og svagere, hendes Sygdom tog Overhaand, og hun døde Fastelavnssøndag. Det var et saa haardt Slag for Faderen, at han allerede kort efter Paaske fulgte sin Hustru i Graven. Nathalie var den Gang ni Aar gammel. De to Søsken var blevet forældrelose paa mindre end to Maaneder: Hjemmet opløstes, Peter Christian kom til Herlufsholm og Nathalie til sin Moders Forældre i København. Det var svært at blive flyttet fra det frie Landliv til den snævre By, og det forandrede helt den lille Pige. Hun var slet ikke glad i de nye Omgivelser, skønt hun blev meget forkælet og holdt meget af sin Bedstefar. Med ham gik hun lange Ture paa Voldene, og hvert Aar paa Moderens Fødselsdag tog de til Ordrup, hvor Nathalies Forældre var blevet forlovede; men Bedstemoderen kom hun ikke saa nær, da hun saa ofte følte sig stødt tilbage, naar denne i Kærlighed til sin afdøde Datter tilskrev hende alt det gode i Nathalies Karakter, medens de mindre heldige Egenskaber maatte være Arv fra Faderen. Nathalie forgudede sin

Fars Minde og kunde ikke taale at høre ham omtale saaledes. Hun kom til at gaa i Døtreskolen, hvor hun havde været Elev, da hun tidligere boede i København med sin Moder et halvt Aar.

Opholdet i Bedsteforældrenes Hus blev kun kortvarigt, da Bedstemoderen døde allerede 1839; nu kom hun til at bo hos en Professor Eschricht, en Ven af hendes Bedstefar. Her blev hun meget strengt opdraget og mødte kun ringe Forstaaelse hos Plejeforældrene. Hun skuffede dem ved sit indesluttede Væsen, de havde ventet mere af hende, da hendes livlige Øjne vidnede om, at hun var et godt Hoved. Hun følte sig ensom i dette Hjem, hvor hendes voldsomme Trang til Kærlighed blev vist tilbage af gammeldags strenge pædagogiske Regler. Hun blev tavs og ordknap hjemme, men i Breve til sin Broder fortalte hun, hvor hun anstrengte sig for at vinde Plejeforældrenes Kærlighed. I Skolen tog Nathalie Revanche for den ufrie Stilling i Hjemmet, der udfoldede hun al sin Livlighed i Kameratlivet og førte an i alle Spilopper. Allerede her viste hun, at hun var skabt til at være Fører.

15 Aar gammel blev hun konfirmeret, og nu skulde hun ud som Lærerinde. Hun kom til en Familie i Bjerre Mølle ved Horsens, hvor det ældste Barn var næsten lige saa gammel som hun selv. Hun havde kun faa Kundskaber og ikke Begreb om selvstændigt at lede en Undervisning. Hun tog fat med saa stor Energi, at hun efter kort Tids Forløb ansaas som en meget dygtig Lærerinde. Bornene elskede at høre hende fortælle Sagaer og skildre store Personligheder, heri var hun en Mester hele sit Liv. Senere kom hun som Lærerinde til Nyborg, og her begyndte hun at lægge alvorlige Planer for sin Fremtid. Saa ung hun var, drømte hun dog allerede nu om at forandre den Undervisning, Pigeborn fik, og navnlig om at sørge for, at unge Lærerinder

fik bedre Kundskaber, inden Børn betroedes til deres Omsorg. Hun var ikke klar over, om hun vilde skrive derom eller handle selv; en ulykkelig Ungdomskærlighed gjorde sit til, at hun bestemte sig til at sætte alt ind paa at føre denne Idé frem. Hun var meget respekteret i Nyborg; ved en Panteleg blev hun bestyrtet, da en Herre gav hende et Pant, bestemt for „Den kloge“, for hun følte sig uvidende og udygtig, og hendes Forhold til Børnene viste hende daglig, hvor store Mangler hun havde. Hun tog derfor ind til København og gik i to Aar paa Kursus, hvor hun tog Institutbestyrerindeeksamen. Saa lejede hun en Lejlighed paa Hjørnet af Hummer- og Holmensgade, nu vilde hun oprette en „Forhindringsanstalt for daarlige Lærerinder“. Hun averterede efter vordende Lærerinder til Uddannelse, og efter et mindre Antal Børn til at øve Lærerinderne paa. Hun tog Møbler og Dækkeøj paa Kredit, fik en gammel Pige til at passe Huset, og saa ventede hun paa Eleverne — men der kom ingen. I Løbet af 1½ Aar kom én Voksen og to Børn, det var alt. Frk. Zahle var ved at opgive det hele og tage en Guvernanteplads, da der en skønne Dag kom et Tilbud om at overtage 50 Elever: fra den Dag gik det fremad. Hun flyttede til Kronprinsensgade, og der skabte hun en Skole saa ulig alle andre, at den tiltrak sig Opmærksomhed over hele Byen. Mange nye Ting indførte hun, Sang og Fortælling spillede stor Rolle i Timerne, som derved blev livlige og fornøjelige. Det var strenge Aar for Frk. Zahle; Skolen krævede mange Udgifter, Penge havde hun ikke, saa hun maatte laane sig frem i mange Aar. Hun havde ikke en Gang sit eget Værelse, hun arbejdede i en Skolestue, naar de andre var gaaet, og her blev hendes Seng flyttet ind om Aftenen. Hun fik flere Pensionærer, unge Piger, som vilde være Læ-

rerinder, og dem elskede hun at være sammen med i sin Fritid. Med dem var hun helt Kammerat og Veninde, paa Skolen derimod var der større Afstand mellem hende og Eleverne. Man fortalte, at hun en Gang delte Værelse med en norsk Pensionær, og denne fortalte hende sine lystige Bedrifter i Skolen hjemme. Men pludselig sagde hun ængsteligt og ganske alvorligt: „Søde Nathalie, fortæl det endelig ikke til Frk. Zahle.“

Allerede i disse Aar tog hun en lille Plejedatter til sig, et forældreløst Barn, som hun blev en udmærket Moder for, og som var hende til uendelig stor Glæde.

Eleverne blev flere og flere, Pladsen blev for indskrænket, derfor flyttede Frk. Zahle til større og bedre Lokaler ved Gammelstrand 48, hvor hun blev i 20 Aar, og hvor Skolen voksede sig stor og stærk. I de Aar blev den efterhaanden den mest ansete Skole i Byen, hvortil Forældre af alle Samfundslag sendte deres Børn; hun knyttede betydelige Mænd og Kvinder til den som Lærere, og et frit og muntret Forhold var der mellem Store og Smaa, overalt præget af hendes friske, ansporende Indflydelse. Der var stadigt Lærerindekursus i Forbindelse med Skolen, det var maaske den Side af Virksomheden, hun selv elskede højest, og her forvandlede hun den danske Lærerinde fra at være en Frk. Trumfmeier til at blive en kundskabsrig, udviklet Kvinde, der tog fat paa sin betydningsfulde Opgave med Begejstring og Alvor.

I 1877 blev Huset ved Gammelstrand for lille, og da var Frk. Zahle og Skolen blevet saa uafhængige, at de kunde flytte ind i deres eget Hus, den røde Bygning i Linnésgade, som vi alle kender. Hun maatte naturligvis laane Penge til at bygge for, og hun henvendte sig til sin Fætter, Højesteretssagfører Zahle, og bad ham ansøge hos hendes formuende Venner om

et Laan, rentefrit i 5 Aar. „Det havde ingen Mand gjort,“ sagde Højesterets-sagføreren. 4 Aar efter udsendte Frk. Zahle en Erklæring om, at hun allerede nu kunde betale Rente af sit Laan, og da maatte han atter sige: „Det havde en Mand heller ikke gjort.“ Aar for Aar voksede Elevantallet, Skolen fik stadigt nye Afdelinger, saa den atter maatte udvides, og da Frk. Zahle trak sig tilbage i 1900, var det en stor mangesidig Virksomhed, hun efterlod til sine Arvtagere. Hun levede endnu til 1913, og hun tog til det sidste levende Del i Skolens daglige Liv. Hun døde i Vedbæk i Avgust Maaned, 86 Aar gammel, anset som faa Kvinder i vor Tid og bittert savnet af en stor Vennekres i det hele Land.

Frk. Zahle var uden Tvivl sin Tids betydeligste Kvindeskikkelse herhjemme. Hun var i Besiddelse af en voldsom Energi, der aldrig veg tilbage for Vanskeligheder og aldrig anerkendte Begrebet „umuligt“. Hendes Venner drillede hende med, at kun én Gang — under en Droskestrejke i London, hvor ingen Kusk vilde køre hende hjem fra Krystalpaladset — havde hun maattet indrømme, at der var Ting, hun ikke kunde sætte igennem, selv om hun virkelig vilde. Ikke alene havde hun selv en enestaaende Viljestyrke, men hun forstod at kalde en saadan frem hos dem, hun arbejdede med. Hun krævede uendelig meget af sig selv, men ikke mindre af andre, som hun forstod at gøre virkelig delagtige i sin Gerning, hun vækkede Evner og Kræfter hos dem, som de ikke vidste, de havde. Men ved Siden af al denne Arbejdsdygtighed, der fik hende til at handle og ikke bruge mange Ord om en Ting, havde hun et rigt, varmt Hjerte, trofast mod alle, hun en Gang havde faaet kær, og mod Mindet om dem, hvem hun en Gang havde mistet. Hendes store Kærlighed til Menneskene gjorde hendes Væsen mildt og elske-

ligt. Hun var en from Kvinde, hvis hele Liv var præget af hendes inderlige Forhold til Gud. Hun var selv i sin høje Alder ung i sine Følelser og sin Begejstring for alt stort og ædelt og forstod som faa at meddele sin Begejstring til andre og skabe Fest omkring sig. I Selskab var hun ofte tavs, en ligegyldig Konversation kunde hun ikke føre, men kom hun først i rigtig Samtale, fængslede hun ved sine originale Tanker og mange Idéer. Hun havde megen Sans for Poesi og fulgte med i Literaturen til sine sidste Aar. Hun elskede sit Land og sit Hjem, hvor hver lille Ting havde sin Historie, og hvor hun samlede en stor Kres af Venner, iblandt hvilke især Carl Ploug og en Tid Bjørnstjerne Bjørnson stod hende nær. Her saa hun den Slægt vokse op, som hun havde været med til at skabe ved at opdrage Tusinder af Pigebørn. Hun forstod den ikke altid, den gik Veje, hvor hun ikke kunde følge den. Men altid var hun interesseret i dens Skæbne. Den moderne Kvindebevægelse, der gaar saa meget op i ydre Interesser, stod hende fjernere; hun vilde skabe Betingelserne for en saadan Bevægelse ved at give Kvinderne Viden, Pligtfølelse og ægte Kærlighed, og hun har gavnet den mere end nogen anden. Kvindelighed var hendes Ideal, ligesom Hjemmene var hendes Maal.

Det var hende en stor Glæde at modtage Fortjenstmedaillen i Guld, det var som hele det danske Folks Anerkendelse og Tak for hendes Livs Værk. Den danske unge Pige maa aldrig glemme, hvad hun skylder Nathalie Zahles ideale Blik og geniale Handlekraft; hun har haft en stor Skare Efterfølgere, der har ført hendes Tanker videre, men alle viser de hen til hende i Ærbødighed for hendes Minde. Paa hende passer saa smukt Magdelene Thoresens Ord: „Den, der gaar foran i en Alvorssag, maa kaste Idealets

Lysglans over Vejen, at ikke de, der følger efter, skal fortabe sig i modløs Sogen“.

J. R.

PJEVS

•••••

Spejdere! I har aabenbart faaet det Indtryk, at Russie er en *meget* daarlig Patruljefører, ellers vilde I sikkert ikke lade hende optræde, som hun gør i de fleste Indlæg.

I lader hende eftersøge Pjevs ganske alene i Stedet for, at hun først og fremmest burde sende Bud efter sin Patrulje, saa hun med den kunde foretage en *systematisk* Eftersøgning.

En Indsender lader hende sende Bud efter Politiet — jeg vilde nødigt være i Russies Sted ved næste Patruljemøde — og flere Indsendere overlader Faderen fuldstændig til sin egen Skæbne.

Den bedste Besvarelse er givet af Anna Vocimann, Nykøbing Mors Trops 1. Patrulje. Hun skriver:

Russie indsaá, at hun ikke alene turde søge efter Pjevs. Sneen havde udslettet hendes Spor, saa det vilde tage alt for lang Tid. Desuden kunde hun ikke lade den dødssyge Mand ligge længe i den iskolde Stue.

Hurtig fattede hun en Beslutning.

Der var Tørv og Brænde i Kulkassen; med det fyrede hun op i Kakkelovnen. Saa fandt hun nogle uldne Tørklæder, som hun varmede og lagde paa Mandens Hals, Bryst og Ryg, alt imedens hun søgte at berolige ham med Hensyn til Pjevs. — Hun havde maaske været ved Lægen og var saa nok gaaet lige derfra og til Skole, forklarede hun ham.

Da hun havde beroliget ham, gik hun til det nærmeste Hus, efter først at have hentet et Tæppe, som hun bredte ud over Sengen, medens hun stoppede Sengetøjet godt ned om Manden.

Saa lagde hun saa meget Brændsel som muligt paa Ilden, for at den ikke skulde gaa ud, tog sin Kælke, Tæppet og en Flaske Rom, som hun fandt i Køkkenskab, med sig. Klokken var 9,10, da hun forlod Huset; havde det været almindeligt Fore, havde hun kunnet tilbagelægge den halve Mil paa 22½ Minut, men nu brugte hun 35. Hun laante Telefonen og telefonerede til en Læge, som lovede at komme saa hurtigt, som det lod sig gøre.

Nu havde hun kun Pjevs at tænke paa.

Skulde hun faa Politiet til Hjælp? Nej, hun maatte først prøve noget andet. Hun ringede op til Skolens Forstander og forklarede ham i Korthed Sagen samt bad om at maatte laane fem Spejdere til at søge efter Pjevs. De skulde være der saa hurtigt, som de kunde, lovede han hende.

Imedens disse, der havde faaet alt at vide, skyndte sig til Stedet, begyndte hun selv at søge efter Pjevs. Hun stødte senere til de andre Spejdere, der var gaaet ud for at lede efter Pjevs i forskellige Retninger. — Et Kvarter var gaaet; da kom Russie til at støde paa en Bylt, der laa i Sneen, med Foden.

Det var Pjevs, hun var næsten helt bedækket med Sne og bevidstløs. — Russie fik tilkaldt de andre, og saa begyndte de at tumle med hende for at faa hende tilbage til Bevidstheden. De gav hende kunstigt Aandedræt og gned hendes stivfrosne Lemmer med Rom for at faa dem rørige. — Efter nogen Tids Forløb slog hun da ogsaa Øjnene op; saa fik hun en Slurk af Flasken at drikke, saa hun fik Varme i Blodet, blev trillet ind i Venindens Tæppe og lagt paa Kælken, og saa gik det i fuld Fart til hendes Hjem. Der var Lægen kommet og var allerede ved at behandle Faderen. Klokken var da 10,20.

Pjevs, der allerede var helt kvak, blev lagt til Sengs og fik en Kop „skoldende hed“ Kamillete, saa hun snart kunde komme sig igen.

Russie tilbød at blive og passe Huset den Dag og sendte de fem andre til-

bage til Skolen. Hun fik senere alt at vide af Pjevs, og hun beundrede sin lille Venindes Mod og Raadsnarhed.

Da Pjevs blev rask, blev hun optaget som Æresmedlem i Troppen, og hendes flinke Veninde Russ'e fik Sølvkorset for Livredning.

KØBENHAVNS DIVISIONS BASAR

•••••

Søndag den 22. April afholdt Københavns Division sin årlige Basar.

Den udsatte Præmie for den Patrulje, der lavede flest Husflidsarbejder, vandtes af 1. By Trops 1. Patrulje (nuværende 2. By Trop).

Patruljen, der havde sit eget Bord, fik et Overskud paa 179,63 Kr., af hvilke Penge Patruljen modtog de 79,63 Kr. i Præmie.

Størst Indtægt havde 1. By Trop, idet 2. og 3. Patrulje fik 102,25 Kr., saa fulgte 1. Frederiksberg med 186,39 Kr., 1. Østerbro med 155,25 Kr., 1. Hellerup med 104,30 Kr. og endelig 1. Hvidegaard (Blomsterbod) med 31,45 Kr. I Entré blev der ialt givet ca. 115 Kr.

Troppene underholdt Publikum paa forskellig Maade.

1. Frederiksberg viste Tableauer, sang Korsange og gav et Par Klaverstykker, 1. Østerbro havde Baare- og Samariterøvelser, 13 Spejdere af 1. By Trop viste Eksercits med Taktsignalering, to af Troppens Spejdere spillede firhændig, og endelig dansede to smaa Hellerupspejdere en morsom Spejderdans.

Basaren sluttede Kl. 8, og Pigespejderne endte den vellykkede Dag med Dans til Kl. 10.

Lodtrækningen.

1. Frederiksberg Trop:
En Tedug: Nr. 20:
1. Østerbro Trop:
1 Barnevogn: Nr. 221.
1. By Trop, 2—3 Patrulje:
1 Dukkestue: Nr. 282.
1 Dukke: Nr. 82.
1. Patrulje:
1 Samariterhus: Nr. 2 B.
Dukken hed: „Inge“. Nr. 27 B.
Gevinsterne kan afhentes paa Nørregade 14, 12—5.

FØRERMØDE I AARHUS

•••••

Jyske Division har i April afholdt et Førermøde i Aarhus. I Mødet deltog Tropsførere og Assisterter fra alle Troppe indenfor Divisionen samt nogle faa Patruljeførere. De 17 Førere modtoges med overordentlig Gæstfrihed af Aarhus-Troppens Spejdere, hos hvem de var indkvarteret.

Mødet aabnedes den 29. April Kl. 7 Eftm. i Aarhus Troppens usædvanlig smukke Tropslokale. I Løbet af Aftenen blev der gennem Diskussion og Samtale lagt et Grundlag for et nogenlunde ensartet Arbejde inden for Divisionens Troppe.

Den 30. April Kl. 7½ Fm. samledes Førerne atter for sammen med Aarhus-Troppen at foretage en Instruktionsstur med Gennemgang af almindelige Spejderfærdigheder. Samme Dag Kl. 2½ holdtes et afsluttende Møde i Tropsfører Frk. Ingeborg Petersens Hjem.

Kl. 4 fulgte Aarhus-Troppen — efter en smuk Parade — de fremmede Førere til Banegaarden.

*

Maa jeg i Tilslutning til ovenstaaende bringe alle de Førere, der deltog i Mødet, min Tak, fordi de kom. Og maa jeg paa alle de tilrejsende Tropsføreres Vegne

bringe Aarhus-Troppen og specielt Tropsfører Frk. Ingeborg Petersen en varm Tak for al den Elskværdighed, der blev vist os.

Johanne Marie Petersen,
Dv.chef, Jylland.

TIL TROPSFØRERNE

—•—•—

Saafrømt Deres Spejdere ønsker Bladet i næste Kvartal, skal Pengene for hele Troppen (36 Øre pr. Spejder) være indsendt senest den 15. i denne Maaned; i modsat Fald kan Forsinkelse ved Forsendelsen ikke undgaas.

Pengene bedes sendt til:

Margrete Høygard-Nielsen,
Carl Johansgade 6. Kbhvn. Ø.

PATRULJESYSTEM FOR PIGESPEJDERE

af

Miss Agatha Blyth,

Præsident for Pigespejder-Førernes Lærskole.
Paa Dansk ved Fru *Signe Krag.*

—•—•—

— (Fortsat).

6. Kapitel.

Patruljeaanden.

De foregaaende Kapitler har beskæftiget sig med Spørgsmaalet at stille Patruljeføreren saaledes, at hun kan føre sin Patrulje, men paa den anden Side er det vigtigt, at Tropsføreren og Patruljeføreren gør alt, hvad der staar i deres Magt, for at forstaa Patruljeaanden.

At der er den rette Aand over en Patrulje, vil sige, at hver Spejder i Patruljen føler, at hun er en væsentlig Del af en fuldendt og selvstændig Enhed, at hun forstaar, at dette giver hende et Ansvar, fordi hendes Patrulje bedømmes efter, hvorledes hun opfører sig. Hun véd, at

hendes daarlige Gerninger ikke alene sætter en Plet paa hende selv, men paa hele Patruljen, og hun husker ogsaa, at gør hun noget godt, er hun ikke ene om at heste Æren, nej, hele Patruljen faar Del heri.

Saa saare en Pige optages i en Patrulje, bliver hun fra at have været „blot en Pige“ en „Kornblomst“ eller „Rose“, en „Iris“ eller „Blaaklokke“. Er hun en „Blaaklokke“, skal hun lære denne Blomsts Ejendommeligheder, hun nøjes ikke med kun at have Navnet.

Hun begynder med at lære sin Patruljes Tegn, Sang og Signal.

Signalet kan være en eller to Toner fra Patruljesangen, Toner, som hun fløjter, synger eller raaber, hvad der falder hende lettest. (Hun maa ogsaa spille dem paa Fløjte eller Mundharmonika).

Hovedsagen er, at hun kan frembringe Patruljesignalet tilstrækkelig tydeligt, naar hun opholder sig i Skoven ca. 50 m fra sine Kamerater. Patruljesignalet kan være til stor Nytte og bør benyttes saa ofte som muligt.

Betydningen af at være en stærk Blomst er fremhævet og understreget af den engelske Spejderchef; han siger:

„Det er ikke tilladt nogen Spejder at efterligne en Patruljes Signal. Han maa kun anvende sin egen Patruljes Signal.“

Tanken er, at en Marguerit fortæller en Usandhed, hvis hun foregiver at være en Rose, og en Spejders Ord skal være til at stole paa under alle Forhold. — Skal og maa være det. —

Efter at have lært sin Patruljes Signal, maa den ny Spejder lære sin Patruljeblomst Ejendommeligheder. Hun maa ogsaa lære at tegne en Tegning af sit Patruljeemblem. Dette er kun en enkelt Maade at virkeliggøre Patrulje-Aanden paa, men i Spejderarbejdet maa selv de smaa bitte Ting ikke lades upaaagtet.

En anden Ting, som er anbefalet af Spejderchefen, er, at hver Patrulje selv opfinder et Navn, der svarer til Blomstens Ejendommeligheder; Smørblomstpatruljen

kan f. Eks. hedde „skinnende Aasyn“, og Margueritten „sælger sit Liv dyrt“, Vedbend „aldrig kvit“, Eg „trofast og ægte“, Rosen „vi har Torne“, Forglemmigejen „blaa Himmel“, Paaskeliljen „dejlig Laiter“, Lyng „frit Liv“.

Nogle Tropper er saa heldigt stillede at kunne have Patruljerne arbejdende i hver sit Værelse. Men som oftest har Troppene kun ét Værelse til Afbenyttelse for Patruljerne. I dette Tilfælde er det bedst at tildele et særligt Hjørne eller særlig Del af Værelset til hver Patrulje. Det vil sige, at „Roserne“, naar de møder i deres Trops Hovedkvarter Kl. 8 til Mødeaften, gaar lige hen til „Rosenhaven“, som deres Patruljehjørne kan kaldes, Lyng til „Heden“, Iris til „Brønden“, Kornblomst til „Marken“, Blaaklokker til „Skoven“. Hvis Troppen har fri Raadighed over Hovedkvarteret, kan hvert Hjørne være passende dekoreret. Patruljerne opsætter sandsynligvis Knager til deres Overtøj. Det kan indvendes, at nogle Værelser er for smaa til at man kan give hver Patrulje en Del af det. Det vil sandsynligvis betyde, at Hovedkvarterets Plads ikke er tilstrækkelig for Troppen.

Dette skulde Tropsføreren have undgaaet ved at begrænse Antallet af sine Piger i Overensstemmelse med Størrelsen af Lokalet, i hvilket hun havde tænkt at opføre dem. Der er imidlertid heller ingen Grund til, at alle Patruljer møder den samme Aften. 3 af dem kan møde Tirsdag—Fredag, 3 af dem Mandag—Torsdag. Og hele Troppen samles en Gang om Lørdagen.

Naar en Patrulje „døbes“, bør Troppen holde en Ceremoni.

Kapitel VII.

Patruljedisziplin.

Dette fører os ind paa Spørgsmaalet om Patruljens Uddannelse (Instruktion), og det er nødvendigt først at fastsætte en god Maade, paa hvilken det almindelige Tropsmøde kan føres.

Hvis Troppen møder fra 8—9½, er det absolut nødvendigt, at Patruljeføreren eller hendes Korporal er til Stede ved Hovedkvarteret præcis Kl. 8 eller før, med mindre Tropsføreren efter forud Aftale gør hele Arbejdet selv. Det er ogsaa nødvendigt, at Patruljeføreren møder præcis paa Mødetid, hvis dette af en eller anden Grund ikke er muligt, maa hun i Forvejen give sin Korporal Ordre til at tage hendes Plads, til hun kommer.

Kl. 8 giver Tropsføreren Ordren „Ret!“. Førerne skynder sig til deres bestemte Pladser og kommanderer deres egen Patrulje „Ret“. Hver Patrulje paa sin Plads ½ Minut efter, at Tropsføreren har givet sin Ordre.

Patruljeførerne kan give deres Spejdere Ordre ved Hjælp af hemmelige Tegn, der i Forvejen er aftalt ved Patruljemøderne. En Fører af f. Eks. „Stedmoderblomst-Patruljen“ (Lykkelige Tanker) klemmer fast om sin Pande, klør sit højre Øre for „Ret“, klør sit venstre for „Træd af“, og sit Baghoved for „Helt omkring“. „Smørblomsten“ kan f. Eks. gøre Bevægelsen til at vaske sit Ansigt for „Ret“, Vedbend kan vride sine Haandled for „Ret!“ osv.

Patruljeføreren staar altid saaledes, at hun kan føre Opsyn med sin Patrulje.

Patruljen trækker op i enkelt Linje. Tropsføreren staar et eller andet Sted midt i Værelset. Hun giver en Række korte Fløjt for at betegne „Samling“, „Slut op i Cirkel“. Hver Patrulje giver den følgende Ordre til sin Patrulje. Først „Giv Agt!“, saa „Højre eller venstre om“ og derpaa „Hurtig Marsch!“. Patruljen, ført af sin Fører, gør Front mod Tropsføreren, Spejderne opstilles ligesom Egerne i et Hjul, i hvilket Tropsføreren er Hjulnavet. Medens Patruljerne løber paa Plads, kan de give deres Patruljesignal (som kan være deres Patruljenavn, sunget eller kaldt eller raabt), men det er kun nødvendigt under aaben Himmel. Patruljeførerne standser 4 Skridt fra Tropsføreren, som saa giver

en eller anden Instruktion eller Melding for Aftenens Program.

Efter at have hilst Flaget, inspicerer Tropsføreren meget kort Patruljerne for at forvisse sig om, hvem der er fraværende. Hun venter, at hver Patruljefører kan gøre Rede for alle de fraværende Medlemmer i sin Patrulje. Baade Trops -og Patruljeførerne gør Anmærkning i deres Notitsbøger om alle Fraværende. Derefter giver Tropsføreren Ordren: „Begynd Arbejdet!“ Hver Fører hilser, kommanderer sin Patrulje „Helt omkring“ og de gaar hurtigt tilbage til sin Del af Værelset.

Det skal gøres indlysende, at den her omtalte Optræden kun ialt tager 5 Minutter, og at en saadan regelmæssig Øvelse i høj Grad forøger den gode Disciplin ved en almindeligt Spejdermode. Ved Slutningen af Aftenen giver Tropsføreren ét Stød i sin Fløjte; det betyder „Ryk ud!“ Hver Patrulje gemmer da saa hurtigt som muligt de Sager væk, den har brugt. Spejderne tager deres Tøj og Stave, Patruljeføreren kommanderer „Ret!“ og Tropsføreren giver Ordren „Træd af!“ Hver Fører træder af ved at lade sin Patrulje gøre „Højre om“ og hilse, og Aftenen er slut.

Det gælder om at give Patruljeførerne Ansvarsfølelse og Patruljen Individualitet. Tropsføreren bør kun give en Patrulje Ordre direkte gennem Patruljeføreren. I en af London-Distrikterne. Drengetroppe, hvor der regelmæssigt holdtes Møder hele Vinteren igennem, gik de 800 Drengene, som besøgte dem, altid til Lokalet i enkelte Patruljer under deres Patruljefører. Paa den Maade undgik Drengene at standse Trafiken, og det er naturligvis ikke videre spejdermæssigt at standse Trafiken. Den simpleste Maade en Patrulje bevæger sig paa, er ved at gaa i en enkelt Række med Patruljeføreren paa den højre Side. Det er bedst at sætte den mindste Pige forrest, saa at hun angiver Takten og ikke bliver overanstrengt.

(Forts.)

LANDET OVER

Redigeret af *Elisabeth Hoygaard-Nielsen*,
Carl Johansg. 6, Kbhvn.

KJØBENHAVNS DIVISION

5 Spejdere, Aase Horn-Lassen, Ella Lillieqvist, Henny Münster, Grete Sundorph og Nanna Waitz, alle af Københavns Division, har faaet Kongens Naal.

*

1. By: Troppen har haft sine sædvanlige Ture og Møder. Der meldte sig saa mange Spejdere til den oprettede Rekrutskole (ca. 30), at Troppen har foretrukket at blive delt, saaledes at 1. Patrulje, „Vandrepatruljen“, tillægges en Del af Rekrutpatruljen danner 2. By-Trop med Tropsassistent Estrid Ott som Tropsfører og Patruljens øvrige Medlemmer som Patruljeførere og Korporaler.

En Del af Troppens Spejdere har assisteret ved Salg af Foraarsblomsten.

*

1. Frederiksberg: Troppen har afholdt Sporingsovelse ved Damhussøen og Eksamenstur til Hvidegaard. Den 9. Marts fejrede Troppen sin 7 Aars Fødselsdag. 6. Patrulje, bestaaende af ialt 6 Spejdere, har haft en 2 Dages Tur i Paasken til en Gaard ca. 1 km Syd for Flaskekroen. Turen varede fra Fredag Form. Kl. 9 til Lørdag Efterm. Kl. 3.15.

*

1. Hellerup: Troppen har afholdt et Tropsmode med efterfølgende Førermøde samt en Tropstur, hvor der blev taget Prøver til 2. Klasses Eksamen.

*

1. Hvidegaard-Trop: Troppen havde sin første Tur Søndag den 7. April, der var mødt 18 Spejdere. Først holdtes Eksercits paa „Hvidegaard“, derefter var der Skattejagt til „Dyrehavegaard“. Troppen marscherede saa til Lejrpladsen ved Lundtoftegaard, hvor der kogtes Kartofler ved Baal, derefter Ambulanceøvelse og Signalering. Søndag 14. April afholdtes Tur til „Spejderbakken“, hvor der kogtes Chokolade.

*

1. Østerbro-Troppen har haft de sædvanlige Ture og Møder, deriblandt en lang Samariterøvelse. Til Tropsmøderne gennemgaas nu Svendsens Nødhjælp. Der lægges Planer og ordnes til Sommerlejr.

JYLLANDS DIVISIONEN

1. Hjørring: Troppen har faaet Uniformer. Alle er blevet Rekrutter; der arbejdes til 2. Klasses Prøven. Søndag 28. April afholdt Troppen Bazar.

*

1. Kolding: Troppen er ved at sy et Telt, der har faaet Navnet „Vort Krigstelt“. Det laves uden Udgifter og er sammensat af alle mulige gamle Rester. En Spejders Fader har foræret Troppen Maling til det hele.

*

1. Nykøbing, Mors: Troppen arbejder paa 2. Klasses Prøven. Til første Maj optages nye Spejdere; der er indmeldt saa mange, at der maa oprettes 2 nye Patruljer. Der hverves passive Medlemmer.

*

1. Silkeborg: Troppen tæller nu 24 aktive Spejdere. Frk. Bodil Jolde er 9. April indgaaet som Tropsassistent. Der er afholdt Hældagstur til „Resenbro“, hvor Troppen lavede Sødsuppe, Bøf og kogte Kartofler. Tropsføreren, Intendanten og én Patruljefører deltog i Førermødet i Aarhus den 29.—30. Marts.

SJÆLLANDS DIVISION

1. Faaborg: Troppen har faaet Lov at benytte en Have ved Stranden til Baaltænding. 9. Marts var Troppen derude, og alle Patruljerne tændte, trods en stærk Paalandsvind, et udmærket Baal.

*

1. Holte: Troppen arbejder videre med Samaritergerning og Træning til 2. Klasses Prøven. Troppens Udflugt den 21. April var til København til Spejderbazaren.

*

1. Nykøbing Falster: Troppen arbejder paa 2. Klasses Prøven. Den har selv syet 8 nye Telte, der ligges i Lejr ved Østersøen, hvor Troppen godt kan modtage nogle Spejdere i Besøg.

*

1. Odense: Troppen har holdt 2. Klasses Eksamen. 17 Spejdere bestod Prøven. Der er udnævnt 3 Korporaler. Troppen er paa Tur hver Søndag, kun én Frisøndag om Maaneden. Spejderne assisterede ved Salget af Foraarsblomsten.

*

1. Stubbekøbing: Troppen har 1. April haft Marschtur til Abildvig, hvor Spejderne selv lavede Middagsmad ved Baal.

De ugentlige Møder har været aflyst en Maaned paa Grund af Eksamenslæsning.

*

Mon de andre Tropper ikke oplever noget, eller de skulde da vel ikke glemme at indsende Tropsnyt?

*

Tropsnyt skal indsendes af alle Tropper senest den 18. i hver Maaned.

BREVKASSE

Redigeret af Elisabeth Høyggaard-Nielsen,

Carl Johansgade 6, 2. Kbhvn.

~~*

Redaktionen bedes venligst oplyse mig om, hvor mange Pigespejdere der findes i Øjeblikket her i Landet.

En gammel Spejder,

Der findes ialt 650 Pigespejdere i Danmark.

1) Hvorfor maa Pigespejderne ikke høste Nælder?

2) Er det tilladt Pigespejderne at sende selvavede Fortællinger til Bladet?

En ivrig Spejder.

1) Chefen forbyder ikke Spejderne at høste Nælder. Naar I mener, I kan taale det, maa I gerne, men kun hvis I véd, I kan gennemføre jert Fortsæt.

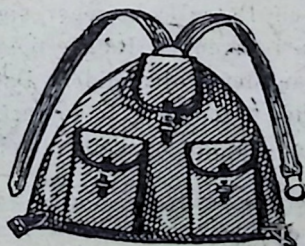
2) Ja, I maa gerne indsende Fortællinger, men om de bliver optaget, det er Spørgsmaalet. (Redaktøren er meget streng).

JOHANNES NEYE

Vimmelskaftet 28

RYGSÆKKE

til
Spejderbrug
Mange
Størrelser
og
Kvaliteter
fra
Kr. 2,50

VOR FRUE BOGLADE

Nørregade 13

CARL THRANE

Telefon 9612

Største Lager af danske, engelske, franske og tyske
Lærebøger og Skønlitteratur

Leverandør til de fleste Skoler og Læreanstalter

Foraaret

kommer med Regn og Blæst.
Tiden er inde til at købe Regn-
frakker, Vindjakker, Vindneder-
dele, Hammondbenklæder af blaåt
Cheviot, Amerikansk Khaichistof
og Vindstof. Til Damer, Herrer
og Børn. Spejderkorpsets Mun-
derings-Depotet, Nørregade 14,
København K. :: Telefon 3186

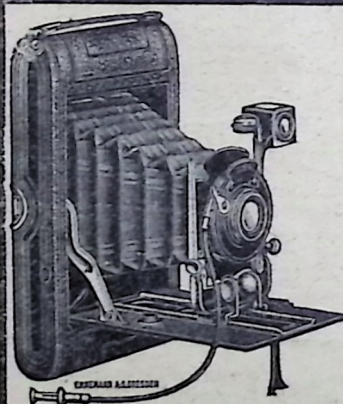

C. E. FRITZSCHE

KGL. HOFGLASHANDLER
AMAGERTORV 14

OZONITLAMPER

RENSER LUFTEN
FORTÆRER TOBAKSRØG

Tag et
FOTO-
Apparat
med paa
Turen

Illum's Foto-Afd.

J. CHR. MOE & SØN
JUVELERER OG GULDSMEDE

STORT UDVALG I
PRÆMIER

ØSTERBROGADE 86
::: TELEFON ØBRO 160 :::

Udstyr for Spejdere

Bøgelund

Raadhusplads 2

Skarpe Lommeknive

= Jensen

Helmerhus